Η προκληθεῖσα ἀγανάκτησις εἰς τὴν πόλιν διὰ τὸ δημιουργηθὲν θέμα τοῦ Θέρου—Μπὼτ Ἑλλάδος—Ἰταλίας εἶναι ἀπολύτως δικαιολογημένη...

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ

...Δι' αὐτὸ καὶ ἐπιβάλλεται ἡ ἄμεσος νομοθετικὴ ρύθμισις τοῦ ζητήματος ὄχι ἁπλῶς χάριν τῶν Πατρῶν, ἀλλὰ χάριν τῆς ἀναπτύξεως τοῦ Ἐθνικοῦ Τουρισμοῦ.

ΣΚΕΨΕΙΣ ΕΠΙ ΤΟΥ ΣΗΜΕΡΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ (Μάρκου ι' 32-45)

ΤΕΡΑΣΤΙΑ Η ΕΥΘΥΝΗ ΤΩΝ

«Οἶδατε ὅτι οἱ δοκοῦντες ἄρχειν τῶν ἐθνῶν κατακυριεύουσιν αὐτῶν καὶ οἱ μεγάλοι αὐτῶν κατεξουσιάζουσιν αὐτῶν· οὐχ οὕτω δὲ ἔσται ἐν ὑμῖν».

Ὁ Χριστὸς βαδίζει μὲ τοὺς μαθητάς του πρὸς τὰ Ἱεροσόλυμα. Διέρχεται τὶς τελευταίες ἡμέρες τῆς ἐπιγείου ζωῆς του. Καὶ συνεχῶς τοὺς δίδει τὶς βασικὲς ὑποθῆκες τῆς συμπεριφορᾶς τῶν ἀτόμων ἐναντι τῶν συνανθρώπων τουν, ὥστε νὰ ἠμποροῦν νὰ ζοῦν φιλικὰ καὶ εἰρηνικά.

Στὸ ἐδάφιο, ποὺ προτάσσεται, σκιαγραφεῖ ὁ Ἰησοῦς τὴν στάσιν τῶν ἀρχόντων, τῶν διοικούντων καὶ κρατούντων εἰς κάθε κοινωνίαν, οἱ ὁποῖοι δὲν ἐμπνέονται καὶ δὲν καθοδηγοῦνται ἀπὸ τὸ Φῶς τοῦ Εὐαγγελίου. «Γνωρίζετε, λέγει, ὅτι αὐτοὶ ποὺ νομίζονται καὶ φαίνονται ἄρχοντες τῶν ἐθνῶν, συμπεριφέρονται πρὸς τοὺς λαούς των ὡς νὰ ἦσαν ἀνεξέλεγκτοι κύριοί των καὶ ὡς νὰ ἦσαν οἱ λαοὶ κτήματά των. Καὶ ἐκεῖνοι, ποὺ ἔχουν μέγα ἀξίωμα, τοὺς μεταχειρίζονται μὲ μεγάλην ἐξουσίαν σὰν νὰ εἶναι δοῦλοι τους. Μεταξὺ σας ὅμως δὲν ἠμπορεῖ καὶ δὲν ἐπιτρέπεται νὰ γίνεται ἔτσι». Καὶ προσθέτει ὁ μοναδικὸς Ἀνατόμος τῶν ψυχῶν: «Ἀλλ' ὃς ἐὰν θέλῃ γενέσθαι μέγας ἐν ὑμῖν, ἔσται ὑμῶν διάκονος».

Μερικοὶ ἐκ τῶν διοικούντων, ἐπειδὴ κατέχουν μίαν περίοπτον θέσιν—τὴν ὁποίαν μάλιστα πολλὲς φορὲς τὴν ἀπέκτησαν παρ' ἀξίαν καὶ μὲ ὄχι θεμιτὰ μέσα—νομίζουν ὅτι τοὺς ὑπηρετεῖται τὸ δικαίωμα νὰ πολιτεύωνται κατὰ τρόπον σατραπικόν, νὰ προβάλλουν πάντοτε τὸ «ἐγώ» των καὶ νὰ θεωροῦν τὸν ἑαυτόν των ἀλάθητον. Συμπεριφέρονται πρὸς τὸν λαὸν καὶ πρὸς τοὺς ὑφισταμένους των μὲ σκαιότητα καὶ βαναυσότητα. Χρησιμοποιοῦν τὸ ἀξίωμα γιὰ νὰ κερδίζουν ὑλικὰ ὀφέλη, νὰ καταπιέζουν, νὰ ποδοπατοῦν τὸ δίκαιον καὶ τὴν ἠθικήν, νὰ διαφθείρουν συνειδήσεις...

Ποιὸς ἠμπορεῖ νὰ ἀμφισβητήσῃ ὅτι ἡ ἐλαττωματικὴ, κατὰ τὸν ἕνα ἢ τὸν ἄλλον τρόπον, λειτουργία τῆς κοινωνικῆς μηχανῆς, ἡ ἐξώνησις τῶν συνειδήσεων, πολλαὶ ἐκτροπαὶ καὶ γενικὰ ἡ κακοδαιμονία, δὲν ἔχουν ὡς ἀφορμὴν καὶ πρωταρχικὸν αἴτιον τὴν στάσιν καὶ τὴν πολιτείαν τῶν ἀρχόντων καὶ διοικούντων εἰς ὁποιονδήποτε τομέα τῆς κοινωνικῆς ἱεραρχίας; Αὐτοὶ εἶναι οἱ ἐνδαρκωταὶ καὶ οἱ διερμηνεῖς τῶν νόμων καὶ τῶν κανονισμῶν. Αὐτοὶ δίδουν τὶς κατευθύνσεις μέσα στὴν κοινωνία, ὑγιεῖς ἢ σαπρές. Αὐτῶν ἡ ζωὴ καὶ τὸ παράδειγμα προβάλλουν περισσότερον, καὶ ἀπὸ αὐτοὺς παρασύρεται καὶ τοὺς μιμεῖται ὁ πολὺς κόσμος. Αὐτοὶ λοιπὸν ἔχουν καὶ τὴν βασικωτέραν εὐθύνην ἔναντι τοῦ ἑαυτοῦ των, τοῦ λαοῦ καὶ τῆς ἱστορίας, τὴν εὐθύνην τῆς ἐμπεδώσεως τοῦ δικαίου, τῆς ἀμβλύνσεως τῶν κοινωνικῶν συγκρούσεων καὶ τῆς δυστυχίας, τῆς πραγματικῆς προόδου καὶ τοῦ ὑγιοῦς πολιτισμοῦ.

Οἱ ἄρχοντες καὶ γενικὰ οἱ διοικοῦντες δὲν εἶναι βεβαίως ἀνεξέλεγκτοι. Δεσμεύονται κατὰ πρῶτον ἀπὸ τοὺς νόμους, τοὺς ὁποίους αὐτοὶ ἔχουν ταχθῆ νὰ ἐφαρμόζουν. Ἡ συνείδησίς των ἔπειτα, ἀποτελεῖ συνεχῆ ἔλεγχον. Ἡ κοινωνία ἐπίσης τοὺς παρακολουθεῖ καὶ τοὺς κρίνει καὶ τοὺς βαθμολογεῖ ἀναλόγως, εἴτε μὲ ἐνθουσιασμὸν καὶ σχόλια ἐπιδοκιμασίας ἐὰν καλῶς πολιτεύωνται, εἴτε μὲ ψιθύρους ἀποδοκιμασίας καὶ μὲ ὑπόκωφον δυσφορίαν, ἡ ὁποία μερικὲς φορὲς ἐκπᾶ εἰς βάρος των, ἐὰν κάμνουν κακὴν καὶ ἰδιοτελῆ χρῆσιν τοῦ ἀξιώματος.

Ὅποιος θέλει νὰ ἄρχῃ, ἐπωμίζεται βεβαίως μεγάλας εὐθύνας ἔναντι τῶν ἄλλων. Τοῦ δίδει ἡ πολιτεία καὶ ἡ κοινωνία τὸ ἀξίωμα διὰ νὰ ἐξυπηρετῆ τὸ σύνολον μὲ δικαιοσύνην, μὲ τιμιότητα καὶ ἀνωτερότητα. Διάκονον καὶ δοῦλον τῶν ἄλλων τὸν θέλει τὸν ἄρχοντα καὶ τὸν ἡγέτην τὸ πνεῦμα τοῦ Εὐαγγελίου. Καὶ νὰ ἀσκῆ τὰ δικαιώματά του, ποὺ ἀπορρέον ἀπὸ τὸ ἀξίωμα, μὲ ταπεινοφροσύνην καὶ μὲ ἀγάπην. Μόνον τότε ὁ ἄρχων ἐπιτελεῖ ἐπαξίως τὸ καθῆκον του καὶ ἀνταποκρίνεται εἰς τὴν ἀποστολήν του. Τότε ἐπιβάλλεται εἰς τὴν συνείδησιν τῶν ἀρχομένων. Καὶ τότε γίνεται συντελεστὴς καὶ παράγων ἐμπραγμάτου εὐτυχίας τοῦ λαοῦ· καὶ ἐμπεδοῦται τὸ δίκαιον, τὸ ὁποῖον ἀποτελεῖ τὸ βασικὸν γνώρισμα μιᾶς πραγματικὰ πολιτισμένης κοινωνίας.

Διὰ νὰ ἠμπορέσῃ ὅμως ὁ ἄρχων ν' ἀνταποκριθῆ εἰς τὸ ἀξίωμά του ὅπως προσδοκᾶ ἡ ὀρθοφρονοῦσα κοινωνία, πρέπει νὰ ἔχῃ τακτοποιημένην τὴν θέσιν του, τὴν συνείδησίν του καὶ τὴν ζωήν του ἔναντι τοῦ Εὐαγγελικοῦ νόμου. Ἡ ἐπιτηδευμένη συμπεριφορά του καὶ τὸ ἐπιφανειακὸν ἐνδιαφέρον του διὰ τὸ δίκαιον καὶ διὰ τὰ ζητήματα τοῦ λαοῦ, ἀργὰ ἢ γρήγορα θὰ τὸν προδώσουν καὶ ἡ ἀποκάλυψις καὶ ἡ πτῶσις του θὰ εἶναι παταγώδεις. Χρειάζεται νὰ καθοδηγῆ ὁ ἄρχων πρὸς τὸ καλόν, τὸ δίκαιον, τὸ τίμιον, τὸ ἠθικόν. Καὶ αὐτὸν τὸν ὁδηγητικόν του ρόλον θὰ τὸν εὕρῃ καὶ θὰ τὸν διδαχθῆ καὶ θὰ τὸν ἀφομοιώσῃ μόνον εἰς τὰς σελίδας τῆς Βίβλου καὶ εἰς τὸν κανόνα ζωῆς, ποὺ ἐθεσμοθέτησεν ὁ Χριστός.

Γ. ΑΡΤΕΜΑΣ

ΕΝΑΣ ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΑΣ —ΚΑΙ ΑΥΤΟΧΕΙΡ—

ΘΑ ΓΡΑΨΗ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΜΕ ΘΕΜΑ ΤΟ ΕΓΚΛΗΜΑ ΤΟΥ

ΜΙΑ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗ ΤΡΑΓΩΔΙΑ

ΜΟΝΑΧΟΝ (Μ.Π.Τ.) «Θὰ γράψω ἕνα μυθιστόρημα μὲ θέμα τὸ δρᾶμα τῆς ζωῆς μου καὶ μὲ τὰ χρήματα ποὺ θὰ κερδίσω θὰ πληρώσω ὅλα μου τὰ χρέη καὶ θὰ προσπαθήσω νὰ ἀρχίσω μίαν νέαν ζωήν». Τὴν δήλωσιν αὐτὴν ἔκαμεν ἐνώπιον τοῦ ἀνακριτοῦ ὁ 31 ἐτῶν Χάϊντς Μάγιερ, ὅστις κρατεῖται ὑπόδικος διότι ἐφόνευσε τὸ τριετὲς τέκνον του καὶ τὴν σύζυγόν του καὶ ἀκολούθως ἐπεχείρησε νὰ αὐνοκτονήση ὁ ἴδιος. Ὁ Μάγιερ, ὁ ὁποῖος εἶχε γνωρισθῆ μὲ τὴν σύζυγόν του ὑπὸ μυθιστορηματικὰς πράγματι συνθήκας, ἔκαμε τὸ πᾶν διὰ νὰ τὴν εὐχαριστήσῃ καὶ διὰ τὸν λόγον αὐτὸν εἶχε βυθισθῆ εἰς τὰ χρέη. Ἀφοῦ ἐξέτισε τετράμηνον φυλάκισιν ποὺ τοῦ ἐπεβλήθη ἐξ αἰτίας ἀκριβῶς τῶν ἀνεξοφλήτων χρεῶν του, ἐξηκολούθησε πάλιν τὴν ἴδιαν τακτικήν, ἐκινδύνευε δὲ νὰ συλληφθῆ ἐκ νέου καὶ νὰ ὑποστῆ πολὺ αὐστηροτέραν καταδίκην. Πρὸ αὐτοῦ τοῦ ἀδιεξόδου ἀπεφάσισε νὰ τερματίση τὸν βίον του, ἀνεκοίνωσε δὲ τὴν ἀπόφασίν του εἰς τὴν γυναῖκα του, ἡ ὁποία καὶ τοῦ ὑπέβαλε τὴν ἰδέαν νὰ συναποθάνουν οἰκογενειακῶς. Ἀπὸ διαφόρους ἐπιστολὰς τὰς ὁποίας ἡ σύζυγός του ἔστειλεν εἰς συγγενεῖς καὶ γνωστοὺς κατὰ τὴς ὧρες ἀκριβῶς ποὺ προηγήθησαν τῆς τραγωδίας, προκύπτει σαφῶς ὅτι αὕτη εἶχε λάβει οἰκειοθελῶς τὴν ἀπόφασιν νὰ ἀκολουθήση τὸν σύζυγόν της εἰς τὸν θάνατον. Ὁ Μάγιερ ἰσχυρίζεται ἐξ ἄλλου ὅτι τὸ τριετὲς τέκνον τους τὸ ἐφόνευσεν ἡ γυναῖκα του διὰ τῆς ἰδίας της χειρὸς εἰς μίαν στιγμὴν κατὰ τὴν ὁποίαν αὐτὸς εἶχεν ἀπομακρυνθῆ ἀπό τὸ αὐτοκίνητον μέσα εἰς τὸ ὁποῖον ἐξειλίχθη ἡ οἰκογενειακὴ τραγωδία. Ἐὰν ὁ Μάγιερ κατορθώσῃ νὰ ἀποδείξῃ τὸν ἰσχυρισμόν του αὐτόν, θὰ ἐκλείψῃ τὸ στοιχεῖον τοῦ φόνου ἐκ προμελέτης, ὁπότε καὶ ἡ ποινὴ ποὺ θὰ τοῦ ἐπιβληθῆ θὰ εἶναι μᾶλλον μικρά.

Η ΙΔΙΩΤΙΚΗ ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ ΔΙΑ ΤΗΝ ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΗΝ ΑΝΑΠΤΥΞΙΝ ΤΗΣ ΠΟΛΕΩΣ ΤΩΝ ΠΑΤΡΩΝ

ΠΡΟΤΕΙΝΕΤΑΙ Η ΑΝΕΓΕΡΣΙΣ ΠΑΡΑ ΤΗΝ ΤΕΡΨΙΘΕΑΝ ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΟΥ "ΜΟΤΕΛ,, ΠΡΟΤΥΠΟΥ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Θὰ ἔχῃ: «Πισίνα», «"Αολα», «Ρούφ-Γκάρντεν», αἴθουσαν συνεδρίων, δεξιώσεων κ.λ.π.

Ἡ δαπάνη τοῦ κτιριακοῦ συγκροτήματος θὰ ἀνέλθῃ εἰς 6.000.000 δραχμῶν

Δὲν θὰ προσφέραμε τίποτε νεώτερο ἄν διὰ τοῦ σημερινοῦ μας σημειώματος ἀναφερόμαστε στὴν οἰκονομικὴ δυσπραγία, ποὺ, τά μεταπολεμικὰ χρόνια, μαστίζει τὴν πόλιν μας. Οὔτε, νομίζομεν, εἶναι καινούργιο τὸ γεγονὸς ὅτι στὸ λιμάνι τῆς ἀρχόντισσας τοῦ Μωρηᾶ—τὸ ἄλλοτε δεύτερο ἐμπορικὸ λιμάνι τῆς Ἑλλάδος—ἀργὰ καὶ ποῦ κάνει τὴν ἐμφάνισί του κανένα ἐμπορικὸ σκάφος. Ἡ καταθλιπτική του ἠρεμία, ποὺ ἁπλώνει τὸ μαρασμὸ στὴν Πάτρα καὶ τὴν περιοχή, ἀπομακρύνει τοὺς ἀνθρώπους του ἀπὸ τὸ μουράγιο. Γι' αὐτὸ συναντᾶμε τοὺς ἀσχολουμένους ἄλλοτε στὸ λιμάνι, νὰ σέρνουν σήμερα κάποιο καρράκι μικροπωλητοῦ ἢ νά... διασκεδάζουν τὴν πείνα τους ἡλιαζόμενοι στοῦ δασυλλίου τὰ παγκάκια!

Ἡ ἀνησυχαστικὴ γιὰ τὴν κοινωνικὴ ἰσορροπία κατάστασι, ποὺ ἐπικρατεῖ στὸ κλῖμα τῆς οἰκονομικῆς καχεξίας τῶν Πατρῶν, δὲν ἄφισε ἀδιαφόρους τοὺς τοπικοὺς παράγοντες, οἱ ὁποῖοι, ὁμολογουμένως, ἐκινήθησαν πρὸς κάθε κατεύθυνσι. Ἠγωνίσθησαν—καὶ δὲν ἐμείωσαν τὴν ἀγωνιστικὴ των διάθεσι μέχρι σήμερα—οἱ ὀργανώσεις τῆς πόλεώς μας, γιὰ τὴν διάνοιξι καὶ ἐπισκευὴ τῆς ἐθνικῆς ὁδοῦ III, ὥστε νὰ ἐπικοινωνοῦν οἱ κάτοικοι τῆς ἐνδοχώρας μὲ τὸ ἐμπόριό μας. Καὶ μερικῶς ἐπέτυχαν τὶς ἐπιδιώξεις των. Ἀλλὰ ὁποιαδήποτε καὶ ἄν ἐπιτευχθῆ κίνησις τοῦ ἐμπορίου εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τῆς Πελοποννήσου, οἱ ὀρεινὲς περιοχὲς δέν διαθέτουν οἰκονομικὲς δυνατότητες, τέτοιες ὥστε νὰ ἐπουλώσουν τὴν αἱμορροοῦσα οἰκονομία τῆς πρωτευούσης τοῦ Μωρηᾶ. Ὁ πλοῦτος δὲν ὑπάρχει στὴ μιὰ τσέπη γιὰ νὰ τὸν μετατοπίσουμε καὶ στὴν ἄλλη. Γι' αὐτὸ καὶ τὰ βλέμματα τῶν ἐχόντων πεῖρα ἐστράφησαν πρὸς τὴν θάλασσα. Ἡ ὑδατίνη ὁδὸς ἀπόμεινε ἐλπίδα τῆς θεραπείας τοῦ κακοῦ. Καὶ ἐπεδιώχθη ἡ ζεῦξις τῆς Ἑλλάδος μὲ τὴν Ἰταλία διὰ φέρρου—μπώτ, γιὰ νὰ διευκολυνθῆ ἡ διακίνησις τῶν τουριστῶν. Φαίνεται ὅτι ἀπὸ τοὺς καρπούς τοῦ μεγαλόπνοου σχεδίου θὰ γευθῆ καὶ ἡ πόλι μας σημαντικὸ μέρος μὲ τὴν προσέγγισι τῶν φέρρου—μπὼτ καὶ στὸν λιμένα μας (ἄν τὸ πετύχουμε τελικὰ μετὰ τὴν προχθεσινὴ ἀπόφασι τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας).

Ὁ τρέχων χρόνος ὅμως, μᾶς ἐπεφύλαξε καὶ μιὰ ἄλλη ἐλπιδοφόρα πνοή: ὁ Ἐθνικὸς Τουρισμὸς ἐνέταξε τὶς γιορτὲς τοῦ Καρναβάλου στὶς Ἐθνικὲς τουριστικὲς ἐκδηλώσεις. Μὲ τὴν οἰκονομικὴ του ἐνίσχυσι καὶ τὴν διαφημιστικὴ προβολὴ τῶν ἑορτῶν, ἡ ἐπιτυχία τους ξεπέρασε ἐφέτος κάθε πρόβλεψι καὶ ὁ Ε.Ο.Τ. ἀπεφάσισε νὰ ἐκμεταλευθῆ οὐσιαστικώτερα τὶς φυσικὲς καλλονὲς καὶ τὶς ἀρχαιολογικὲς δυνατότητες τῶν Πατρῶν καὶ τῆς περιοχῆς.

Ἀπεφασίσθη ἤδη ἡ δημιουργία συγχρονισμένης λαϊκῆς πλάζ παρὰ τὰ Μποζαΐτικα, ὅπου, ἐκτὸς τῶν Πατρινῶν, θὰ εἶναι δυνατὴ ἡ φιλοξενία ξένων (Γάλλων, Ἰταλῶν, Γερμανῶν κ.λ.π.) τουριστῶν.

Ἡ τοπικὴ ἐπιτροπὴ τουρισμοῦ, ἐξ ἄλλου, δὲν ἠρκέσθη σὲ αὐτά. Εἰς τὶς συνεδριάσεις της ἠσχολεῖτο μὲ συζητήσεις διὰ τὴν δημιουργίαν ἑνὸς «μοτὲλ» (μικροῦ τουριστικοῦ ξενοδοχείου). Ἐγένετο κατ' ἀρχὴν ἡ σκέψι ἀνεγέρσεως τοῦ «μοτὲλ» εἰς τὸ Ρίον, ἀλλά, ὡς πληροφορούμεθα, ἀπεκλείσθη ἡ ἐκδοχὴ αὐτή, γιατὶ ὁπωσδήποτε θὰ ἀπετέλει ἀνάσχεσι τῆς κινήσεως πρὸς τὴν Πάτρα τῶν διὰ τοῦ πορθμείου Ρίου—Ἀντιρρίου διακινουμένων τουριστῶν, οἱ περισσότεροι τῶν ὁποίων ἐπισκέπτονται τὴν πόλι μας, ὅπου καὶ πολλάκις διανυκτερεύουν. Θεωρεῖται ὅμως ἀναγκαῖον ἕνα «μοτὲλ», τὸ ὁποῖον παράλληλα πρὸς τὸ μεγάλο τουριστικὸ ξενοδοχεῖο πολυτελείας, τοῦ ὁποίου τὴν δημιουργία μελετᾶ ὁ Ε.Ο.Τ., θὰ συνεπλήρωνε τὸ σχέδιο ἀνέτου φιλοξενίας τῶν εὐρωπαίων ἐπισκεπτῶν. Διὰ τοῦ «μοτὲλ» τὴν ἵδρυσι ὁ τουρισμός, ἐνῶ συμφωνεῖ, δὲν δύναται, πρὸς τὸ παρὸν τουλάχιστον, οἰκονομικῶς νὰ τὴν ἀντιμετωπίση, ἐξ ὁλοκλήρου.

Κατὰ τὶς πληροφορίες μας, τὴν ἔλλειψι τοῦ «μοτὲλ»—ὑπάρχουν ἐλπίδες— θὰ ἀναπληρώση ἡ ἰδιωτικὴ πρωτοβουλία. Ἐκ τῶν βασικῶν παραγόντων διὰ τὴν οἰκονομικὴ ἀνάπτυξι μιᾶς πόλεως ἡ συμβολὴ τῶν ἰδιωτῶν, προσφέρεται σήμερα μὲ συγκεκριμένη μορφή. Εἰς τὸν τουρισμὸ ὑπεβλήθη ἤδη σχετικὴ πρότασι καὶ ἡ μελέτη της ἀπαιτεῖ ἰδιαιτέρα προσοχή. Ὁ συμπολίτης κ. Λύσσανδρος Ραβαζούλας, ὁ ὁποῖος διαθέτει στὴ γραφικὴ ἀκτὴ τῆς Τερψιθέας οἰκόπεδο ἑκτάσεως 10 στρεμμάτων, προέβη εἰς τὴν πρότασι ἀνεγέρσεως τοῦ «μοτὲλ». Στὸ σχετικὸ σχέδιο, ποὺ συνυπέβαλε—τὸ σχέδιο ὀφείλεται εἰς τὴν ἔμπνευσι τοῦ συμπολίτου ἀρχιτέκτονος κ. Ἀνδρ. Κανελλοπούλου— προβλέπεται ἀνέγερσι μοντέρνου διωρόφου ξενοδοχείου 70 κλινῶν καὶ ὁλοκλήρου κτιριακοῦ συγκροτήματος σὲ σχῆμα ἡμικυκλικὸ μὲ πρόσοψι πρὸς τὴν ἀκτή. Τὸ ξενοδοχεῖο θὰ ἔχῃ, πέραν τῶν συμπληρωματικῶν χώρων καὶ προβλῆτος γιὰ τὴν πλάζ, καὶ ἐσωτερικὴ πισίνα, πρότυπο ἑστιατόριο, ἀναψυκτήριον—μπάρ, γήπεδο ἀθλοπαιδιῶν καὶ «τέννις κώρτ». Στὸ ὅλο κτιριακὸ συγκρότημα θὰ περιλαμβάνεται καὶ ἰδιαίτερο κτίριο ἑστιατορίου τύπου «ἄολα» γιὰ 300 ἄτομα καὶ εἰδικὴ αἴθουσα συνεδρίων, δεξιώσεων κ.λ.π. Ὅλη ἡ ἔκτασι τῆς ταράτσας θὰ ἀποτελῆ ἕνα εἶδος «ρούφ—γκὰρντεν» γιὰ ὅλες τὶς ἐποχὲς τοῦ ἔτους, ἐνῶ εἰς τὸ ἰσόγειο τοῦ κτιρίου θὰ εἶναι στεγασμένος χῶρος, μὲ ἰδιαίτερη εἴσοδο, γιὰ τὸ παρκάρισμα τῶν αὐτοκινήτων. Ἐπίσης τὸ σχέδιο προβλέπει, γιὰ τὸν ὑπόλοιπο χῶρο, παρτέρια, συντριβάνι, εἰδικοὺς διαδρόμους κατευθύνσεως πρὸς τὰ διάφορα τμήματα τοῦ κτιριακοῦ συγκροτήματος κ.λ.π.

Κατὰ τὶς αὐτὲς πάντα πληροφορίες μας, ἡ δαπάνη γιὰ τὸ ὅλο συγκρότημα, χωρὶς τὴν ἐπίπλωσι, θὰ ἀνέλθῃ σὲ 5—6 ἑκατομμύρια δρχ. ἐκτός, βέβαια, τῆς ἀξίας τοῦ οἰκοπέδου. Στὴν ὑποβληθεῖσα πρότασί του πρὸς τὸν τουρισμό, ὁκ. Ραβαζούλας ζητεῖ νὰ διευκολυνθῆ οἰκονομικῶς διὰ δανεισμοῦ, ἀπὸ τὸν Ο.Χ.Ο.Α., εἰς ὕψος 60 ο)ο τῆς δαπάνης τοῦ κτιρίου.

Τὸ «μοτὲλ», ὡς προβλέπεται εἰς τὸ σχέδιο, θὰ εἶναι πρότυπον, γιὰ τὴν χώρα μας, ἡ ἵδρυσί του δὲ, καθὼς καὶ ἡ δημιουργία τῆς πλάζ τῶν Μποζαϊτίκων, θὰ δώσουν μιὰ καινούργια ὄψι στὴν περιοχὴ μας καὶ θὰ ζωντανέψουν πραγματικὰ τὴν κίνησι ὄχι μόνο μὲ τοὺς τουρίστες τοῦ ἐξωτερικοῦ, ἀλλὰ καὶ μὲ τοὺς ἐπισκέπτες τοῦ ἐσωτερικοῦ. Γιὰ τοῦτο ἡ πρότασι πρέπει νὰ ἀπασχολήση σοβαρὰ τοὺς ἁρμοδίους καὶ νὰ ἐνισχυθῆ τὸ συντομώτερο ἡ ἰδιωτικὴ πρωτοβουλία ὥστε νὰ ἐπιτευχθῆ τὸ προσδοκώμενο: Νὰ τροφοδοτηθῆ ὁ οἰκονομικὸς ὀργανισμὸς τῶν Πατρῶν γιὰ ν' ἀνθίση καὶ πάλι τὸ χαμόγελο στὰ μαραμένα, ἀπὸ τὴν «ἀναιμία», χείλη τῶν κατοίκων τους.

Γιάν. Βουλ.

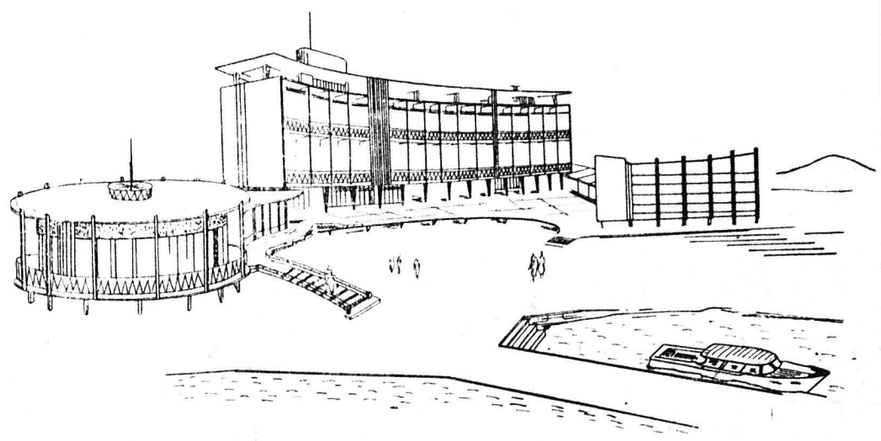

Τὸ ἀρχιτεκτονικὸν σχεδίασμα τοῦ τουριστικοῦ «Μοτέλ.

ΜΙΑ ΣΗΜΑΝΤΙΚΩΤΑΤΗ ΑΠΟΣΤΟΛΗ

ΤΟ Π.Ι.Κ.Π.Α. ΚΑΙ ΤΟ ΕΡΓΟΝ ΤΟΥ

Η ΣΤΟΡΓΗ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΑΙΔΙΚΗ ΗΛΙΚΙΑ

ΕΝΑΣ ΠΛΟΥΣΙΟΣ ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΠΡΟΣΦΟΡΑΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΟΛΙΝ ΜΑΣ

Τὸ Π.Ι.Κ.Π.Α. τὸ ἀκοῦμε συχνά. Τὸ συναντᾶμε καθημερινῶς. Τί εἶναι τέλος καὶ τί σημαίνει Π.Ι.Κ.Π.Α.; «Πατριωτικὸν Ἵδρυμα Κοινωνικῆς Προνοίας καὶ Ἀντιλήψεως».

Ὥστε πρόκειται περὶ κρατικοῦ Ἱδρύματος. Νὰ λοιπὸν ποὺ καὶ τὸ Κράτος φροντίζει γιὰ τὰ παιδάκια καὶ ἔχει δημιουργήσει ἑστίες περιθάλψεως καὶ στοργῆς.

Στὴν πόλι μας τὸ Π.Ι.Κ.Π.Α. λειτουργεῖ ἀπὸ τὸ 1937, γιατὶ τότε δημιουργήθηκαν τὰ πρῶτα κρατικὰ νηπιαγωγεῖα καὶ ἐφηρμόσθη ἡ κρατικὴ πρόνοια γιὰ τὸ παιδί. Τὸ νηπιαγωγεῖον ἐλειτούργησε στὸ «Μαραγκοπούλειον», ἐκεῖ ὅπου σήμερον ἡ Σχολὴ Κωφαλάλων. Κατὰ τὴν κατοχὴ το Π.Ι.Κ.Π.Α. προσέφερε μεγάλες ὑπηρεσίες καὶ ἔσωσε ἑκατοντάδες παιδάκια ἀπὸ βέβαιο θάνατο.

Ὅλοι οἱ κατὰ διαδοχὴν πρόεδροι καὶ τὰ μέλη τοῦ συμβουλίου του εἰργάσθησαν μὲ πίστη καὶ ἀφοσίωσι καὶ ἔτσι πολλὰ παιδιὰ βρῆκαν στὸ Π.Ι.Κ.Π.Α. τὴ θαλπωρή.

Τὸ Π.Ι.Κ.Π.Α. ἀποτελεῖται ἀπὸ συγκρότημα μικρῶν παραρτημάτων. Οὕτω ἔχουμε α): Τὸ Νηπιαγωγεῖον, β) τὸν Βρεφοκομικὸν Σταθμὸν καὶ παιδικὸν ἰατρεῖον, γ) τὴν Εἰδικὴν Ἑστίαν ἑστιάσεως, δ) Συμβουλευτικὸν Σταθμὸν Ἐπιτόκων, ε) Παιδικὲς Ἐξοχές. Τελεία δηλαδὴ ὀργάνωσι καὶ συγχρονισμένο σύστημα προστασίας τοῦ παιδιοῦ καὶ λου, Ἀθαν. Κατσίνας καὶ ὁ προϊστάμενος τοῦ Ὑγειονομικοῦ Κέντρου κ. Γιαννόπουλος.

***

Τὸ Νηπιαγωγεῖον. Κυριώτερος σταθμὸς τοῦ Π.Ι.Κ.Π.Α. Στεγάζεται στὰ ἰδιόκτητα οἰκήματα. (Μιαούλη καὶ Μαιζῶνος). Τὸ οἰκόπεδον εἶχε προσφέρει ὁ ἀείμνηστος Βασ. Μαραγκόπουλος.

Σήμερα φιλοξενοῦνται ἐκεῖ 110 παιδάκια ἡλικίας 3—6 ἐτῶν. Γίνονται δεκτὰ παιδάκια ἄπορα, τῶν ὁποίων ἡ μητέρα ἐργάζεται. Ἐπίσης ἐὰν εἶναι τὸ παιδὶ ὀρφανό, ἢ τέκνον πολυτέκνου. Κάθε πρωῖ τὰ φέρνουν σὶ μητέρες τους, ἢ ἄλλα οἰκεῖα πρόσωπα. Καὶ τὰ παίρνουν τὸ βράδυ.

Στὰ παιδάκια προσφέρεται πρωϊνὸ πλῆρες, γάλα, βούτυρο, μαρμελάδα, τυρὶ κ.λ.π. Τὸ μεσημέρι πλούσιο φαγητό ποὺ περιλαμβάνει κρέας. ψάρια, ὅ-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ εἰς τὴν 5ην σελίδα

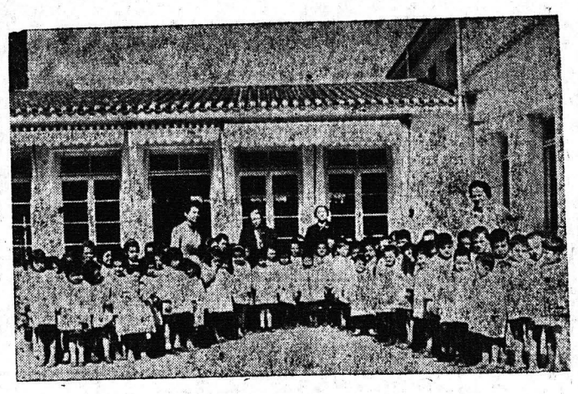

Στό προαύλιον τοῦ νηπιαγωγείου. Ὅλα τὰ παιδάκια χαρούμενα, καθαρὰ καὶ εὐχαριστημένα ἕτοιμα ν' ἀρχίσουν τὰ παιχνίδια. Εἰς τὸ μέσον ἡ Πρόεδρος τοῦ Π. Ι. Κ. Π. Α. κ. Χρυσάνθη Λαδοπούλου.

ΠΑΡΑ ΤΑ ΠΕΡΙ ΑΝΤΙΘΕΤΟΥ

Η ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΚΟΤΗΣ ΑΝΗΛΙΚΩΝ ΕΙΣ ΤΑΣ ΧΩΡΑΣ ΤΟΥ ΠΑΡΑΠΕΤΑΣΜΑΤΟΣ

Τοῦ κ. **ΜΠΕΝΤΖΑΜΙΝ ΓΟΥΕΣΤ** (ἀποκλειστικότης «Πελοποννήσου»)

Στὸν τόμο 14 τῆς τελευταίας ἐκδόσεως τῆς Μεγάλης Σοβιετικῆς Ἐγκυκλοπαιδείας ἀναφέρεται ὅτι «ἡ ἐγκληματικότης τῶν ἀνηλίκων εἶναι κάτι τὸ σπάνιο στὴν Σοβιετικὴ Ἕνωση ὅπου τὸ σοσιαλιστικὸ σύστημα ἐμποδίζει τὴν ἀνάπτυξη τοῦ ἐγκλήματος γενικῶς καὶ εἰδικῶς στὰ παιδιά».

Παρὰ τὸν ἰσχυρισμὸ αὐτὸ ἡ ἐγκληματικότης τῶν ἀνηλίκων εἶναι σοβαρὸ πρόβλημα τόσο στὴν ἴδια τὴ Ρωσία ὅσο καὶ τοὺς δορυφόρους της ὅπου ἔχει ἐπιβληθῆ τὸ «σοσιαλιστικὸ» σύστημα.

Τώρα ὅσον ἀφορᾶ τοὺς δορυφόρους ὑπάρχει μία πρόχειρος δικαιολογία ὅτι πᾶν τὸ ἐπιλήψιμον εἶναι ὑπόλειμμα τῆς ἀστικῆς νοοτροπίας ποὺ ἐπικρατοῦσε. Ἡ δικαιολογία αὐτὴ ἐφαρμόζεται καὶ στὴν Ρωσία παρ' ὅλο ποὺ ἡ νέα γενεὰ εἶναι ἐξ ὁλοκλήρου δημιούργημα τοῦ Κομμουνισμοῦ.

Ἡ ἐγκληματικότης τῶν ἀνηλίκων ὄπισθεν τοῦ Σιδηροῦ Παραπετάσματος χαρακτηρίζεται ἀπὸ μία ἐπαναστατικὴ τάση τῆς Νεολαίας τόσο στοὺς τρόπους ὅσο κσὶ στὰ ἤθη ποὺ κάποτε ἀποτελεῖ ἄρνηση τοῦ ἰδιου τοῦ Κομμουνισμοῦ. Αὐτὸ ὀφείλεται κυρίως ἀπὸ τὸ εἶδος τῆς διαβιώσεως ποὺ εἶναι ὑποχρεωμένοι οἱ νέοι νὰ ζοῦν, καὶ ἰδίως ἐκεῖνοι ποὺ εἶναι ἀναγκασμένοι νὰ ζοῦν μακρυὰ ἀπὸ τὰ σπίτια τους στὰ πολυπληθῆ βιομηχανικὰ κέντρα ἢ σὲ ἀπονομονωμένες περιοχὲς ὅπου ἐκτελοῦνται ἔργα ἢ τέλος στὶς κρατικὲς φάρμες.

Οἱ συνθῆκες ποὺ ἐπικρατοῦν ἐκεῖ, ἡ σκληρῆ καὶ μὴ καλῶς ἀμοιβομένη ἐργασία, οἱ ἄθλιες συνθῆκες δια